

La formació: eix vertebrador del voluntariat de Càritas

L'Escola de Formació del Voluntariat de Càritas comença un nou curs

23 Octubre, 2015 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

[Càritas diocesana de Barcelona] L'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona va acollir 170 persones, entre voluntaris i treballadors de Càritas Diocesana de Barcelona, en la Sessió inaugural del 5è Cicle de reunions entorn del voluntariat.

La benvinguda i presentació van anar a càrrec de Jaume Casassas, responsable de l'Escola de Formació del Voluntariat de Càritas Diocesana de Barcelona, qui va destacar la importància de la formació perquè sempre podem aprendre, i podem aprendre els uns dels altres. Va fonamentar la rellevància que té la formació per desenvolupar amb humanitat i qualitat l'encontre amb l'altre, llegint el punt 208 de l'encíclica del Papa Francesc *Laudato si* :

Sempre és possible tornar a desenvolupar la capacitat de sortir de si mateix cap a l'altre. Sense aquesta capacitat, hom no reconeix les altres criatures en el seu propi valor, no interessa tenir cura d'alguna cosa per als altres, no hi ha voluntat de posar-se límits per a evitar el sofriment o la deterioració del que ens envolta. L'actitud bàsica d'autotranscendir-se, trencant la consciència aïllada i l'autoreferencialitat, és l'arrel que fa possible tota cura dels altres.

Després d'aquesta reunió, va passar a explicar les tres propostes formatives que ofereix l'Escola de Formació del Voluntariat: la formació inicial, que correspon al curs d'iniciació al voluntariat, de 12 hores de durada, i del qual se'n fa un cada mes. La formació permanent, que es fa un dimecres al mes, i on es tracten temes generals i globals que serveixen perquè tots, voluntaris i treballadors, puguin reflexionar sobre la seva tasca. I la tercera proposta

formativa més específica, i que aquest curs consisteix en un mòdul bàsic de migració i refugi, de 12 hores de durada, que es fa conjuntament entre el departament de Migració de Càritas i el de Voluntariat.

Va cloure la seva presentació fent una menció especial a les persones que són el centre de l'acció del voluntariat: les persones que acompanyem, perquè és per elles que som aquí, és per elles que fem voluntariat, i és per elles que ens formem per fer millor la nostra tasca.

A continuació, Mercè Roca, voluntària de la Parròquia Santa Maria de Premià de Mar, va oferir el seu testimoni des de la mirada d'una voluntària que valora la necessitat de formar-se. En la seva intervenció va destacar que sempre que podia participava en totes les accions formatives que se li oferien, i en va explicar el perquè: Per a mi la formació és un element que acompanya el voluntari en la seva tasca i és molt necessària, ja que no n'hi ha prou amb la intuïció o amb la bona voluntat. A més a més, la formació fa obrir la ment i ens ajuda a posar-nos a la pell de les persones a les que ajudem.

Eduard Sala, cap d'acció social de Càritas Diocesana de Barcelona, va plantejar la seva xerrada, que portava per títol *Quan ser sal, llevat i llum ens transforma la vida*. Des del voluntariat a Càritas i en una Església en sortida, com un espai on llençar preguntes als participants perquè cadascú se les emportés a casa per reflexionar-hi sol o en comunitat i així trobar les seves respostes. En aquest sentit, va fer servir la sal -representada en un saler-, el llevat -representat en un entrepà-, la llum -representada en una espelma-, el diamant i l'esponja com a metàfores per interpel·lar els assistents sobre la seva manera de ser i d'estar en el món com a voluntaris i com a cristians.

Per a qui som llum?, Què apporto jo i que aportem com a Càritas parroquial i diocesana?; Qui de nosaltres surt del saler per salar el món?; Què he de canviar de mi per reflectir la llum de Déu?; Què hem de potenciar a les nostres Càritas i comunitats per ser llevat que fermenta?; De quina aigua ens volem amarrar com a Església que camina amb els més febles i quina font cerco?. Aquestes van ser algunes de les preguntes que l'Eduard Sala va compartir perquè cadascú pogués pensar-hi i escriure el seu propi guió vital. Per finalitzar la seva intervenció va bufar una espelma encesa, que havia deixat damunt la taula per representar la llum, i va

desitjar que la seva llum arribés al cor de totes les persones que plenaven l'auditori.

Salvador Busquets, director de Càritas Diocesana de Barcelona, va cloure l'acte agraint la presència de tots els assistents i recordant la necessitat de la formació: Tots necessitem formació i l'hem de contemplar dins de la nostra tasca. Formació per reflexionar i pensar. Formació que hauria de ser, alhora, acció individual i comunitària. El punt final de l'acte es va fer al voltant d'un refrigeri, organitzat pel departament de Voluntariat, que va voler acomiadar amb un gust dolç la primera trobada del curs 2015-2016.